

2. februar 2001
J.nr. 97-2311-0005
HJD

A F G Ø R E L S E

(varmeforsyning)

Klage fra
over afgørelse af 30. november 1999 fra
om indregning af afgiften på varme fra affaldsforbrænding
i leveringsforholdet til

Kolding Kommune
Gas- og Varmeprisudvalget

A/S KOE-Varme

Energiklagenævnet har truffet nedenstående afgørelse i henhold til § 26 i lov om varmeforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000.

I nævnets behandling af sagen har deltaget nævnsformand, cand.jur. Jørgen Nørgaard, næstformand, professor, cand.polit. Christen Sørensen, professor, dr.jur. Jens Fejø, direktør H. C. Mortensen og direktør Niels Jørgen Ravn Sørensen.

Sagen blev ved foreløbig klageskrivelse af 23. december 1999 fra Kolding Kommune indbragt for Konkurrenceankenævnet, hvorfra sagen er oversendt til behandling ved Energiklagenævnet efter ændring af klagebestemmelserne i varmeforsyningsloven pr. 30. december 1999.

Der klages over Gas- og Varmeprisudvalgets afgørelse, hvorefter afgiften på varme fra kommunens affaldsforbrændingsanlæg, der leveres til Kolding Områdets Energiselskab, A/S KOE-Varme, kan væltes over i højere priser for varmekunderne, med mindre varmen herved bliver dyrere end alternativ varme. Klageren gør principalt gældende, at affaldsvarmeafgiften bør kunne overvæltes fuldtud i prisen på leveret varme, subsidiært, at prisen på alternativ varme bør opgøres anderledes end forudsat.

Energitilsynet, der efter den nugældende varmeforsyningslov har afløst Gas- og Varmeprisudvalget, har i en redegørelse til sagen fremstillet dens omstændigheder og kommenteret klagen. Klageren og A/S KOE-Varme har indsendt bemærkninger hertil.

Gas- og Varmeprisudvalgets afgørelse

Den påklagede afgørelse af 30. november 1999 er således:

"Vedr. fordeling af varmeafgift

Den 30. november 1999 har Gas- og Varmeprisudvalgets formandskab behandlet Kolding Kommunes skrivelse af 28. september 1999 vedrørende spørgsmålet om fordeling af afgift på affaldsvarme på henholdsvis varmeprisen og affaldsgebyrer efter indførelse af afgift i henhold til lov nr. 437 af 26. juni 1998, jf. § 5 i udvalgets forretningsorden. Udvalget vil blive underrettet om afgørelsen på mødet den 13. december 1999.

Formandskabet besluttede at meddele Kolding Kommune, at Gas- og Varmeprisudvalget henholder sig til Skatteministeriets notat af 6. april 1999, idet det ligger uden for udvalgets kompetence at ændre Skatteministeriets fortolkning.

Udvalget finder derfor, at afgiften i henhold til lov nr. 437 af 26. juni 1999 kan væltes over i højere varmepriser for varmekunderne, medmindre prisen på affaldsvarme hermed bliver højere end prisen på alternativ varme. I det omfang prisen på varmen ikke kan sættes op svarende til afgiften, fordi varmen herved bliver dyrere end alternativ varme (substitutionsprisen), må resten af afgiften belaste affaldsgebyret.

I leveringsforholdet mellem Kolding Kommune og KOE er alternativet for KOE til en levering fra Kolding Kommune en levering fra TVIS, hvorfor substitutionsprisen i dette tilfælde er den pris, KOE kunne købe varmen til hos TVIS. Affaldsavgiften vil således af Kolding Kommune kunne overvæltet på afregningsprisen til KOE, i det omfang afregningsprisen ikke derved kommer til at overstige den pris, KOE kunne købe varmen til hos TVIS. "

Gas- og Varmeprisudvalget har i en E-mail den 22. december 1999 supplerende meddelt, at:

"..... den pris, som afregningsprisen plus varmeafgiften ikke må overstige, er den pris som, KOE kan købe varmen til hos TVIS reguleret i overensstemmelse med udvalgets afgørelse af 24. oktober 1996."

Sagens baggrund

Kolding Kommune ejer og driver et affaldsbaseret decentralt kraftvarmeværk, hvor der forbrændes affald fra Kolding og omkringliggende kommuner. Den producerede varme leveres til A/S KOE-Varme, der forsyner tilsluttede fjernvarmekunder i Kolding Kommune. A/S KOE-Varme ejes af den selvejende institution KOE (Kolding Områdets Energiselskab).

A/S KOE-Varme kan fysisk aftage varme både fra det kommunale affaldsværk og fra Trekantsområdet Varmetransmissionsselskab I/S (TVIS), som overvejende leverer varme fra Skærbækværket og Shells raffinaderi ved Fredericia. Forsyningsselskabet har kontraktligt forpligtet sig til primært at aftage varme, der produceres på kommunens affaldsværk. Dette dækker ca. 40 pct. af forsyningsselskabets aftag, medens den øvrige varme modtages fra TVIS.

Gas- og Varmeprisudvalget har tidligere - senest 24. oktober 1996 og 4. maj 1998 - vurderet prisforholdene for varme leveret fra Kolding Kommunes affaldsbaserede kraftvarmeværk til A/S KOE-Varme. Endvidere er mellem parterne indgået "Aftale om pris på og levering af varme produceret på Kolding Kommunes Affaldskraftvarmeværk, Bronzevej 6, 6000 Kolding". Aftalen er udateret, men angiver at have virkning for perioden fra 1. januar 1996 til 31. december 2002. Aftalen indeholder følgende:

" 7.0 Fastsættelse af varmeprisen

7.1 Varmeprisen fastsættes til den laveste af følgende 2 priser:

1. Den omkostningsbestemte pris, jf. Varmeforsyningslovens kap. 4., seneste afgørelse i Konkurrencestyrelsen 4. maj 1998.
2. Substitutionsprisen - den for A/S KOE-Varme til enhver tid værende billigste alternative varmeindkøbspris, beregnet ud fra nærværende aftales rabatsatser.

7.2 Den endelige variable pris afregnes efter fremkomst af TVIS regnskab primo det følgende år, når den endelige TVIS-variabel-pris er udregnet."

Den foreliggende sag vedrører spørgsmålet om, hvordan afgiften, der fra den 1. januar 1999 er pålagt varme produceret ved forbrænding af affald, skal indgå i parternes prisforhold. Herom angiver Skatteministeriets notat af 6. april 1999, som der henvises til i den påklagede afgørelse, følgende:

"Efter de gældende principper for prisfastsættelse for varme for affaldsværker er prisen den mindste af følgende:

- omkostningerne ved at fremstille varmen på affaldsværket
- omkostningerne for varmeværket ved at fremstille alternativ varme (substitutionsprisen).

Ved opgørelsen af omkostningerne ved at fremstille varme skal affaldsværket dele omkostningerne i tre kategorier:

- særømkostninger ved bortskaffelse af affald
- fællesomkostninger ved at fremstille varme og bortskaffe affald
- særømkostninger ved at fremstille varme

Omkostningerne ved at fremstille varme er lig særømkostningerne ved varmfremstilling tillagt en andel af fælles omkostningerne.

Under Folketingets behandling af lovforslaget om afgiften på affaldsvarme gik Skatteministeriet ud fra, at den nye afgift på affaldsvarme ville være en særømkostning for varme. Det fremgik blandt andet af beregninger indeholdt i svar på spørgsmål fra Skatteudvalget.

Skatteministeriet har spurgt Konkurrencestyrelsen og Energistyrelsen om det vil stride i mod gældende regler, at betragte afgiften på affaldsvarme som en særømkostning ved varmeleverancen. Konkurrencestyrelsen har svaret, at der ikke har været truffet afgørelse herom i forvejen. Energistyrelsen har heller ikke indvendinger mod, at afgiften for affaldsvarme er en særømkostning for varmesiden.

Det er uden for Skatteministeriets ressort at lovgive om prisdannelsen herunder prisdannelsen for varme. Skatteministeriet kan alene tilkendegive, at det ved behandlingen af loven om afgift af affaldsvarme lå til grund, at afgiften var en særømkostning for varmesiden.

Det kan tilføjes, at Konkurrencestyrelsen har oplyst, at det vil være retningsgivende for Konkurrencestyrelsen, under hvilke forudsætninger Folketinget behandlede lovforslaget med hensyn til, om afgiften var en særømkostning for varmesiden eller en fællesømkostning.

I praksis vil afgiften på affaldsvarme kunne væltes over i højere varmepriser for varmekunderne med mindre prisen på affaldsvarmen hermed bliver højere end prisen på alternativ varme.

I det omfang prisen på varmen ikke kan sættes op svarende til afgiften, fordi varmen herved bliver dyrere end alternativ varme, må resten af afgiften belaste affaldsgebyret."

Klagen fra Kolding Kommune

I Kolding Kommunes endelige klageskrift af 18. januar 2000 er angivet følgende påstande:

Principalt:

"Afgift på varme produceret ved forbrænding af affald, jf. § 1, stk. 1, nr. 6, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbkg. nr. 702 af 28. september 1998 med senere ændringer, skal væltes over i varmepriserne, således at afgiften i sidste ende fuldt og helt betales af varmekunderne. Dette gælder, uanset om der i forholdet mellem varmeproducenten og varmeaftageren i øvrigt gælder, at varmeprisen ikke må overstige substitutionsprisen."

Subsidiært:

"Subsidiært påstår Kolding Kommune, at afgiften skal væltes over i varmepriserne, medmindre prisen på affaldsvarmen hermed bliver højere end den faktiske pris på alternativ varme - her: "TVIS variabel pris". I det omfang prisen på varme ikke kan sættes op svarende til afgiften, fordi varmeprisen hermed bliver højere end "TVIS variabel pris", må resten af afgiften belaste affaldsgebyrerne."

Til begrundelse af den principale påstand er henvist til lovbestemmelsen om affaldsvarmeafgift (§ 1, stk. 1, nr. 6, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.) og skatteministerens bemærkninger ved fremsættelse af lovforslaget herom (citeret nedenfor side 8 f.). Kommunen bemærker i den forbindelse følgende:

"Afgiften på affaldsvarme blev således indført som en konsekvens af afgiftsforhøjelser på traditionelle brændsler som olie, gas og kul.

Hensigten med afgiften på affaldsvarme var derfor at sikre, at affaldsvarme ikke blev billigere end anden varme, fordi denne blev pålagt afgiftsforhøjelser.

Omvendt var det således ikke hensigten med afgiften at pålægge affaldsforbrugerne yderligere en afgift.

Gas- og Varmeprisudvalget oplyser i sin afgørelse af 30. november 1999, at udvalget henholder sig til Skatteministeriets notat af 6. april 1999 "*idet det ligger udenfor udvalgets kompetence at ændre Skatteministeriets fortolkning*".

Kolding Kommune stiller sig uforstående heroverfor, idet der er tale om fortolkning af en lovtekst, som Skatteministeriet i sagens natur ikke har monopol på at fortolke.

Som det fremgår af notatet, er det baseret dels på lovforslagets behandling i Folketinget, dels på efterfølgende konsultationer i Konkurrencestyrelsen. Det fremgår således, at man under behandlingen af lovforslaget gik ud fra, at afgiften ville være en særomkostning for varme. Endvidere fremgår det, at notatets konklusion om, at afgiften ikke må betyde, at affaldsvarmen hermed bliver dyrere end alternativ varme, beror på Konkurrencestyrelsens oplysninger om prisdannelsen for varme.

Det er på den baggrund Kolding Kommunes opfattelse, at notatets konklusion i høj grad kan tilskrives Konkurrencestyrelsens svar til Skatteministeriet, og at notatet derfor ikke strengt forholder sig til omstændighederne ved lovens tilblivelse, således som man ellers måtte forvente, når der er tale om tvivl om lovens forståelse.

Kolding Kommune kan således sammenfatte sin begrundelse med følgende:

- Det var Folketingets hensigt med loven at pålægge varmekunderne en afgift, således at affaldsvarmen ikke fik en konkurrencefordel i forbindelse med, at afgifterne på traditionelle brændsler blev forhøjet.
- Skatteministeriets notat af 6. april 1999 kan for så vidt angår notatets konklusion ikke lægges til grund for en forståelse af loven, idet konklusionen ikke baserer sig på omstændighederne ved lovens tilblivelse."

Kolding Kommunes subsidiære påstand knytter sig til Gas- og Varmeprisudvalgets efterfølgende uddybning af afgørelsen i den ovenfor citerede E-mail af 22. december 1999. Hvis Skatteministeriets notat lægges til grund, følger det efter kommunens opfattelse heraf, at den pris, som Kolding Kommunes varmepris plus varmeafgift skal sammenlignes med, er den faktiske pris, som A/S KOE-Varme skal betale for varmen hos TVIS, uden regulering som anført. Dette følger efter kommunens opfattelse også umiddelbart af selve afgørelsen af 30. november 1999.

Kommunen anfører videre, at hvis Gas- og Varmeprisudvalgets efterfølgende udlægning af afgørelsen står ved magt, vil det betyde, at varmeafgiften i mange tilfælde skal betales over affaldsgebyrerne, idet afregningsprisen ifølge aftalen mellem kommunen og A/S KOE-Varme er fastsat som en tilnærmelse til substitutionsprisen. Med denne konsekvens vil afgørelsens resultat være i direkte modstrid med lovens formål.

Energitilsynets redegørelse

Energitilsynet har i redegørelsen til sagen af 16. maj 2000 indstillet, at Gas- og Varmeprisudvalgets afgørelse stadfæstes med det indhold, der følger af udvalgets præcisering af 22. december 1999. Tilsynet har navnlig anført følgende:

"Gas- og Varmeprisudvalget havde gentagne gange behandlet spørgsmål i forbindelse med leveringsforholdet mellem Kolding Kommune og KOE, senest den 24. oktober 1996 Den 22. december 1999 meddelte Gas- og Varmeprisudvalget Kolding Kommune, at substitutionsprisen skal forstås som den alternative pris udregnet på grundlag af udvalgets afgørelse af 24. oktober 1996, som indeholder detaljerede anvisninger af beregningsmåden.

I sin afgørelse af 30. november 1999 har Gas- og Varmeprisudvalget, som anført, henholdt sig til Skatteministeriets notat af 6. april 1998 hvoraf fremgår: "I praksis vil afgiften på affaldsvarme kunne væltes over i højere varmepriser for varmekunderne med mindre prisen på affaldsvarmen hermed bliver højere end prisen på alternativ varme.

I det omfang prisen på varmen ikke kan sættes op svarende til afgiften, fordi varmen herved bliver dyrere end alternativ varme, må resten af afgiften belaste affaldsgebyret."

Da alternativprisen (substitutionsprisen) i leveringsforholdet mellem Kolding Kommune og KOE er en levering fra TVIS, udregnet som anført i udvalgets afgørelse af 24. oktober 1996, vil Kolding Kommune kunne overvælte afgiften på afregningsprisen til KOE, medmindre prisen herved kommer til at overstige den alternative pris som KOE kunne købe varmen til hos TVIS.

.....

Til Kolding Kommunes primære påstand, at afgiften på affaldsvarme fuldt ud skal overvæltet på varmeprisen, skal Energitilsynet henholde sig til notat af 6. april 1998 fra Skatteministeriet, som er lovforklende myndighed med hensyn til lov om afgift på stenkul, brunkul, koks mv. lovbekendtgørelse nr. 702 af 26. september 1998 med senere ændringer.

I henhold til dette notat vil afgiften på affaldsvarme kunne væltes over i højere priser for varmekunderne, medmindre prisen på affaldsvarmen hermed bliver højere end prisen på alternativ varme.

.....

Med hensyn til Kolding Kommunes subsidiære påstand om hvorledes substitutionsprisen for affaldsvarmen skal beregnes henvises til, at Gas- og Varmeprisudvalget den 24. oktober 1996 har truffet detaljeret afgørelse af, hvorledes substitutionsprisen skal beregnes. Denne afgørelse er ikke af Kolding Kommune indbragt for Konkurrenceankenævnet inden ankefristens udløb (4 uger), hvorfor denne afgørelse må betragtes som en endelig afgørelse af spørgsmålet om beregning af substitutionsprisen i forholdet mellem Kolding Kommune og KOE. Energitilsynet skal derfor henholde sig til denne afgørelse."

KOEs bemærkninger

I et indlæg til sagen af 7. juni 2000 har KOE henholdt sig til Energitilsynets redegørelse. Endvidere har KOE med henvisning til pris- og leveringsaftalen med Kolding Kommune bemærket følgende:

"Som det tydeligt vil fremgå af denne aftale, har der efter Gas- og Varmeprisudvalgets afgørelser af 24. oktober 1996 (om substitutionspriser) og af 4. maj 1998 (om omkostningsbestemt pris) ikke været tvivl om, hvad der skal forstås ved substitutionsprisen (alternativ pris).

Substitutionsprisen er, som det ses udmøntet i en formel, der såvel kan være en højere pris pr. enhed end TVIS' variable pris som den kan være lavere.

Årsagen hertil er, at ved større aftag fra værket til KOE stiger ulemperne (omkostningerne ved at modtage varmen). Afregningsformlen har dog den fordel, at den for begge parter fremmer størst mulig afsætning til KOE."

Ifølge aftalens pkt. 8.3 er prisen for årlig leverance op til 364 TJ den variable TVIS-pris med tillæg af 1,1 mio. kr. For aftag herudover betales TVIS-prisen med fradrag af fra 20 til 50 pct.

Supplerende bemærkninger fra Kolding Kommune

I et supplerende indlæg af 30. maj 2000 har Kolding Kommune præciseret, at kommunen ikke i sagen anfægter Gas- og Varmeprisudvalgets tidligere afgørelse om beregning af substitutionsprisen.

Endvidere påpeges, at der i såvel Skatteministeriets notat som selve den påklagede afgørelse tales om "prisen på alternativ varme". Hvis der hermed var ment "substitutionsprisen" måtte det antages, at man havde benyttet dette udtryk.

Lovgivningen

Lov om varmforsyning - som affattet ved klagens indgivelse - indeholdt som § 21, stk. 5, følgende bestemmelse:

"Finder udvalget, at priser eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i § 20, giver udvalget, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af priser og betingelser."

Ved § 5 i lov nr. 437 af 26. juni 1998 om ændring af forskellige energifgiftslove (Afgiftsforhøjelser og afgift af varme produceret ved affaldsforbrænding m.v.) blev lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. ændret således, at der med virkning fra den 1. januar 1999 skulle svares afgift af varme produceret ved afbrænding af affald. Lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. indeholdt herefter følgende:

§ 1. Der betales afgift af brændværdien i følgende varer:

.....

6) Varme produceret ved forbrænding af affald, der er omfattet af afgiftsplikten i lov om affald af råstoffer.

Stk. 2. Afgiften udgør for

.....

2) de i stk. 1, nr. 6, nævnte varer 12 kr. 90 øre pr. gigajoule (GJ).

.....

Skatteministeren udtalte ved fremsættelsen af forslaget til ændringsloven, at

"Nærværende lovforslag er en fortsættelse af regeringens målsætning om i højere grad at tilgodese

miljøhensyn gennem skatte- og afgiftspolitikken ved en større brug af bl.a. grønne afgifter.

.....

Med forslaget forhøjes afgifterne på energi til opvarmning, elektricitet og benzin gradvist i perioden fra 1. juli 1998 til 1. januar 2002. De foreslåede afgiftsforhøjelser modvirker den reale udhuling af afgiftssatserne som følge af de almindelige pris- og lønstigninger. Som en konsekvens af forhøjelserne af energiafgifterne foreslås en afgift på varme produceret ved affaldsforbrænding indført. Denne afgift bevirker, at affaldsvarme ikke opnår en afgiftsmæssig fordel i forhold til de alternative brændsler, hvis afgifter foreslås forhøjet.

....."

Fra bemærkningerne til lovforslaget citeres:

"Afgiften på brændsler til opvarmningsformål forhøjes gradvist fra ca. 41,3 kr./GJ til i alt 51 kr./GJ. Afgiftsforhøjelserne indføres i lidt forskellig takt for olie samt gas og de øvrige brændsler.

.....

Forhøjelserne for kul og andre brændsler herunder varme fra affaldsforbrænding forhøjes hver den 1. januar år 1999-2002 med henholdsvis 3,7 kr./GJ 1. januar 2000 og med 2 kr./GJ i de øvrige år.

....."

"De foreslåede forhøjelser af afgifterne af energi til opvarmning m.v. giver en fordel i forhold til alternative brændsler, der ikke pålægges øgede afgifter. For affald vil en større afgiftsmæssig tilskyndelse til forbrænding medføre, at balancen mellem den politiske målsætning for affaldshåndteringen og den afgiftsmæssige tilskyndelse bliver forrykket. Højere priser på alternative brændsler betyder derfor, at forbrænding af affald belønnes afgiftsmæssigt fremfor den politiske målsætning om mest mulig genanvendelse.

For at modvirke den øgede tilskyndelse til forbrænding fremfor genanvendelse foreslås det, at varme produceret ved affaldsforbrænding pålægges en afgift svarende til den foreslåede forhøjelse af energiafgifterne på kul og olie."

"Den afgiftsmæssige mængde opgøres efter forslaget som energiindholdet i den varme, der produceres i forbrændingsanlægget målt umiddelbart ved anlægget. Afgiftspligten omfatter såvel leverancer af varme til andre forbrugere som eget forbrug af varme produceret ved affaldsforbrænding."

Energiklagenævnets bemærkninger

Det påhviler efter lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. varmeproducenten at berigtige afgiften på varme fremstillet ved affald. Den foreliggende sag vedrører spørgsmålet om, hvorvidt

Kolding Kommune som varmereproducent kan overvælte denne omkostning på aftageren, A/S KOE-Varme.

Ved den påklagede afgørelse med efterfølgende præcisering har Gas- og Varmeprisudvalget fundet, at det princip for prisforholdene, der tidligere er fastlagt i udvalgets afgørelser om parternes forhold af 24. oktober 1996 og 4. maj 1998, fortsat skal gælde i forbindelse med den nye affaldsvarmeafgift. Afgiften kan således indregnes i den omkostningsbestemte pris for leveret varme, men A/S KOE-Varme skal ikke betale en pris, der er højere end prisen for varme fra den anden leverandør (substitutionsprisen), således som denne substitutionspris skal opgøres efter de tidligere afgørelser.

Kolding Kommune finder, at afgiften bør kunne overvæltes fuldtud, som et tillæg til den varmepris, der som udgangspunkt kan kræves, idet dette efter kommunens opfattelse vil være i overensstemmelse med formålet med affaldsvarmeafgiften.

Hertil skal nævnet bemærke, at det af afgiftsloven og bemærkningerne til forslaget herom fremgår, at affaldsvarmeafgiften er indført som led i en samlet regulering af afgifter på brændsler til opvarmning, hvor der tilstræbes et ensartet afgiftsniveau i forhold til forskellige brændslers energiindhold. Afgiftsforhøjelserne må således antages at påvirke omkostningerne ved fremstilling af anden varme tilsvarende, herunder prisen på varme leveret gennem den alternative leverandør, TVIS. Hermed vil også prisloftet for varmen fra Kolding Kommunes affaldsanlæg blive hævet. Det vil ikke være rimeligt, om Kolding Kommune kunne indregne affaldsvarmeafgiften som et tillæg hertil.

Subsidiært har Kolding Kommune gjort gældende, at affaldsafgiften bør kunne overvæltes for så vidt værkets pris ikke bliver højere end prisen på varme fra TVIS, således at TVIS-prisen umiddelbart skal gælde som substitutionspris, uden den regulering, som følger af de tidligere afgørelser.

Hertil bemærkes, at Gas- og Varmeprisudvalgets tidligere afgørelser om parternes prisforhold ikke har været påklaget og heller ikke i øvrigt anfægtes i den foreliggende sag. Nævnet må derfor lægge til grund, at disse afgørelser er endelige og indeholder den gældende regulering af parternes prisforhold. Under hensyn til det ovenfor anførte om affaldsvarmeafgiftens indflydelse på prisreguleringen, finder nævnet herefter ikke grundlag for, at der i forbindelse med denne afgift skal ske en fravigelse af det princip, der i øvrigt gælder for fastsættelse af substitutionsprisen i parternes prisforhold.

Der kan således ikke gives medhold i klagen.

Energiklagenævnets afgørelse

Gas- og Varmeprisudvalgets afgørelse af 30. november 1999 stadfæstes.

Energiklagenævnets afgørelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

P.N.V.

Jørgen Nørgaard

Formand

/ Hans Jørgen Dyrskjøt

Fuldmægtig